

БІБЛІОТЕЧНИЙ ЖУРНАЛ.

- : - : - : - : -

Орган співробітників
Всенародньої Бібліотеки України
при У.А.Н.

Ч. I.

Київ. 1926.

Відбито на машинці
в 5-ти примірниках.

О Г Л А В .

	Стор.
1. Рік існування "Бібліотечного журналу".....	I.
2. М.Сагарда. - Робота Президії науково-дослідчого Інституту бібліотекознавства.	5.
3. Л.Биковський. - міжнародній бібліотечний 3"їзд.	24.
4. В. - Українці на Міжнародному бібліотечному 3"їзді 1926 р.в Празі.....	31.
5. Н.Піскорська. - Пам"яти Г.О.Кивлицького	33.
6. Хроніка й інформації: Із Ради бібліотеки; М.-Бібліотеки на Чутівщині; Конференція наукових бібліотек м.Київа; Бібліографія М.М.Коцюбинського; Програма 3"їзду бібліотечних робітників в Харкові.-	26-45.

- : - : - : -

Д У Р Н А Л .

Січень 1926.

4. I.

[illegible]

Стцям випуском "Бібліотечний журнал" починає другий рік
свого існування. Нимоволі хочеться зробити де-які підсумки
для того, щоби з минулого, пережитого й передуманого, зробити
висновки для найближчого нашого етапу.

"Б.М." поставив був собі завдання збирати, консолидувати й підготовляти в межах ВБУ літературні сили, що хотіли би працювати в галузі бібліотекознавства. Журнал, згідно з тим, мав бути строго внутрішнім. Але ж на перших же засіданнях Редакції довелося вже говорити про те, в якій формі встановити взаємовідносини із зовнішнім світом; і знаменним було те, що не ми просялися або претендували на ширшу арену, а зовнішній світ зацікавився тим, що ж то твориться в такому великому колективі, як гурт робітників ВБУ. де далі цей інтерес зростав та ширився і виявився особливо під час Першої Конференції наукових бібліотек УСРР. Проте Редакція в основнім не відступила від первісної своєї думки і не допускала для "Б.М." ніякого публичного маніфестування, так що він так і лишився внутрішнім органом робітників ВБУ. Ми пробували рішати питання нашого бібліотечного життя самотужки, - хоча закинути нам де-хто. І так, це правда. Але ми

приняли би цей закид лише тоді, коли би нам довели, що Редакція "Б.д." намагалася виступати прилюдно і рекомендувати наш орган як щось викінчене і міродаїне, хоч би і в межах самої ВБУ. Цього не було і довести цього не можна, а справедливість такі вимагає констатувати, що в таких скромних рамах і межах, які поставила собі була Редакція "Б.д." і в яких тримали нас літературні та грошові можливості, зроблено чимало. На всякий випадок ми довели, що ВБУ власними силами, спромоглася би що року на видання поважного розміром збірника, котрий змістом своїм був би не гірший від не одного з тих друкованих бібліотечнознавчих органів, що виходять в Радянському Союзі.

Насамперед, ні один об'єктивний чоловік не заперечуватиме, що серед того матеріалу, котрий появилася в першому річнику "Б.д.", є досить такого, що ставить нові проблеми, порушує думки і бодай в часті дає рішення або вказує дорогу до них. Подруге, можемо зрадити дещо із редакційних таємниць: до деякого із наших товаришів ми навіть не ^{ми}наохлювалися удаватися з проханням прийняти участь в "Б.д.", хоч у них лежать готові й написані дуже інтересні річі; а другі, до кого ми такі звертали, заявляли: Так що-ж нам за інтерес писати для домашнього органу, що розмножується в п'яти примірниках. Таким способом не одна річ із написаних співробітниками ВБУ оминувала "Б.д.", а скільки було би написано, коли би з'явилася змога виступати на літературному полі, а не в захалавнім виданні, котре по своєму характеру не може стати трибуною й давати імпульси до літературної продуктивності. І при таких стани речей не один раз, при передумуванні наших редакційних справ хотілося викликнути за німецьким поетом: Ах, дві душі живуть в моїх грудях! одна душа розмахується в повітря, а друга підбуркує з кута: Возьми за мотто слова, що стоять над входом до Дантового пекла.

Але досить загальних уваг, котрі грезять окропитись у лірику, - перейдемо до строгої реальності, відбитої у числах.

"Бібліотечний Журнал" дав у 1923 році 6 випусків, що обіймають 407 сторінок і кругло 720.000 літер або 18 друкованих аркушів. В тім числі у двох випусках поміщено було переклади і реферати із німецької бібліотекознавчої літератури по предметовому й систематичному каталогу. Статей, оглядів і заміток було всього 101. Приняло участь 29 товаришів, але участь ця була дуже нерівна, бо двоє виступали більш як по 20 разів кожний, двоє по 6 разів, а семеро по 3 рази, двоє по 2 рази і шінадцятеро по 1 разу.

Числа, що характеризують інтенсивність участі в "Б.ж.", вказують відразу на нашу основну організаційну хибу: це брак міцного редакційного ядра. Таке ядро ми конче мусимо створити, бо доки того не буде, доти стоятиме під загрозою не тільки правильний вихід "Б.ж.", але й саме його існування. Якийсь випадок, возьмім розходження в думках, і вихід хоч би одного з товаришів, може зробити непрацездатною всю редакційну машину. А відвернути таку небезпеку ми зможемо лише тим, щоби кілька товаришів ближше прийняли до серця долю "Б.ж." і згодилися віддавати йому більше часу. Не в теперішній Редакційній Колегії головна вина, коли "Б.ж." протягом цілого року не вийшов із цієї дитячої хвороби майже всіх літературних починань, - і великих, і малих.

Становище "Б.ж." ускладнялося двома обставинами: надією на видавання бодай неперіодичних збірників, яка уміхалась одну пору ВВУ, і заснуванням Науково-дослідного Інституту бібліотекознавства при ВВУ. Коли би ВВУ зреалізувала своє видавництво, то це значило би для "Б.ж." дуже поважну загрозу. Сподівання на здійснення відсувається, на жаль, в досить туманну далечінь; але доки не настане цей момент, "Б.ж." повинен існувати, і коли би по виході пер-

шого випуску, виданого ВВУ друком, показалося, що "Б.М." не має більше ні співробітників, ні матеріалу, то тоді він в своїй лебединій пісні міг би похвалитися, що добре оповнив своє завдання, а в доказ покликатися на те, що всіх його бувших співробітників прийнято до солідного літературного підприємства. Наші відносини до Н.-Д.І.В"а, що все протіє, ми мислимо як раз так само, як і до будучого друкованого органа ВВУ: хай "Б.М." буде підготовчим класом до високої школи бібліотекознавства; таке самообмеження, і така скромність йому ні в чим не шкодять. І хай не опадє на нас закид, що ми зарозумілі і дозволяємо собі самовивиснування, коли ми скажемо: Так "Б.М.", як і НДІВ ідуть до одної мети, а тільки реалізують свої стремління різними способами, відповідно до обставин і до того круга людей, для котрих і через котрих вони працюють.

Редакція впливні свідомі тих хиб, які маютья в "Б.М." За найбільшу хибу вважаємо те, що нам і досі не вдалося поставити хронікальної частини, котра відбивала би життя ВВУ і київських бібліотек. Малося також на думці давати в формі заміток і рефератів відомости про важніші події із бібліотечного життя за кордоном. Але й тут Редакція готова перейти від оборони до наступу, заявляючи, що ці хибі можна було би виправити лише під тою умовою, коли найдуться люди, готові взяти на себе обслуговування відділів хроніки і рефератів. деяка випадковість співробітництва з одного боку і брак великого редакційного ядра неминуче призводили до випадковости і одноосочности матеріалу.

Таким чином, другий річник "Б.М." ми починаємо з критики і самокритики, а до всіх тих товаришів, котрим дорога ідея "Б.М.", ми звертаємося з закликом консолідуватися вкруг нашого бібліотечного органа, щоб не тільки піддержати його, але й піднести на ту височінь, на якій всі ми хотіли би його бачити.

М. Сачарда.

Робота Президії Науково-дослідного Інституту

Бібліотекознавства.

(Інформація).

Здається, зараз уже не має потреби спинятися на історії походження Науково-дослідного Інституту бібліотекознавства, як відділу Всенародньої Бібліотеки України: про це не один раз говорилося на зборах співробітників Бібліотеки і на Конференції бібліотекарів наукових бібліотек м.Київа, писалося і в нашому "Бібліотечному журналі". Інститут тепер є факт, що зайняв належне йому місце в житті цілої Бібліотеки. Я підкреслю тільки основні й провідні думки, які обумовлюють його завдання, характер і напрямки його діяльності та правлять за підставу роботи його Президії.

Науково-дослідний Інститут бібліотекознавства виник із ясної й міцної свідомості, що бібліотеку такого масштабу і з такими завданнями, як наша, можна правильно організувати й солідно поставити лише тоді, коли під неї, під всю її роботу підведено буде глибокі наукові підвалини і всю її буде пройнято науковими принципами та ведено буде за науковими методами. Бібліотека не може уявляти собі справи так, що ніби то вона повинна зпочатку перевести якусь чорнову роботу без наукової бази й наукових метод, а потім, закінчивши цю роботу, з якогось часу почати заводити у себе наукові методи; як не можливо уявляти й навпаки, що організаційні роботи за науковими принципами та методами в певний час закінчатся, і Бібліотека перейде до звичайного життя, не потребуючи надалі нових наукових дослідів. Вся робота Б-ки увесь час її існування повинна мати науково-дослідний характер, бути негнним "процесом дослідчої роботи в галузі бібліотекознавства (в широкому розумінні слова), про-

цесом шукання найдоцільніших метод і форм роботи", бо організація її повинна охоплювати не лише зовнішнє "розкриття скарбів бібліотечних книгозховищ, та упорядкування фондів", а все життя Б-ки, всю її діяльність, як справжнього й активного культурного осередку великої ваги й значіння. Це завдання Б-ка повинна виконувати, поки вона існує: "процес шукання найдоцільніших метод і форм роботи" - її постійний обов'язок, оскільки постійно змінюються умови й вимоги життя. І далі, база науково-дослідчої роботи повинна одразу закладатися у всю широчінь, щоб у сприятливих умовах на ній можна було розгорнути всю належну наукову роботу. Це - перше.

Друге те, що на думку Всенар. Б-ки України в Науково-дослідчому Інституті бібліотекознавства знайдено як раз потрібну їй справню форму організації науково-дослідчої роботи. Він є відділ Б-ки, отже відділ особливий: він є науково-дослідчий орган цілої Б-ки; в ньому централізується вся науково-дослідча робота Б-ки; в ньому ставляться на обмірковання всі науково-організаційні питання, що торкаються Б-ки в цілому та окремих відділів її, навіть наукової роботи окремих осіб. Постанови Інституту переводяться в життя Б-ки, перевіряються на практичній роботі, в разі потреби внов обмірковуються. Інститут повинен ставати що-далі, то більш чулим до всіх процесів, що проводяться у всіх відділах Б-ки, фіксувати їх правильність або хиби, окремі факти й спостереження підносити до загальних питань для обміркування з погляду принципів наукового бібліотекознавства та практичної доцільності, робити висновки для регулювання, вирівнювання й поліпшення роботи цілої Б-ки. Уся Б-ка - це є велика й складна лабораторія: ні єдиний процес в ній не повинен бути випадковим, не аналізованим, не обґрунтованим, бо в ній, як організованому цілому всі

процеси, починаючи од найелементарніших і до найвищих, що мають суто науковий характер, походять один з одного і в системі бібліотечної праці остільки зв'язані проміж себе, що хиби в одних процесах одбиваються й на інших. Тому всі вони повинні бути науково освітлені й доцільно організовані. Не що давно співробітники Б-ки, які брали участь в засіданнях Пленуму Інституту, ясно відчули це під час аналізу праці над абетковим каталогом та обмірковування проекту зводного каталогу.

Такою роботою наук.-досл. Ін-ту Бібліотекознавства ВВУ не тільки удосконалює свій внутрішній апарат, а й утворює й зміцнює базу для активного виявлення свого значення, як провідного осередку в бібліотечній справі на Україні. - Зазначене не є тільки план на майбутнє. Не зважаючи на недавній час свого існування, Ін-тут, і в занадто несприятливих умовах життя Б-ки, встиг виявити досить значну роботу.

Такими завданнями НДІВ"у та значенням його роботи в житті Б-ки визначається і напрямок і обсяг роботи Президії, якій повинна належати ініціатива й провідництво, а планування й координація. Тому цілком послідовно Президія вже з осені 1925 року замінила майже всі тимчасові Комісії, - в ній тепер зосереджено обміркування найголовніших й принципових питань бібліотечного життя.

Регулярна праця Президії почалася лише в грудні 1925 року. Це пояснюється тим, що Президію обрано було 7.УП.25 - під час відпусток, що тяглися до 1-го жовтня. В жовтні надійшли відомості про катастрофічні зміни загально економічних перспектив, що так гостро відбилися на нашій Б-ці і спричинилися до напруженого ^{во}нервового настрою, - всю увагу співробітники Б-ки звертали на цю кризу: почалося клопотання, переписка з центром, подорожі до

Харькова директора Б-ки й Голови Президії НДІВ"у, складання нових проєктів то-що. Разом з тим остаточно з'ясувалося, що в грудні мусить одбутися у Києві Перша Конференція наукових б-к УСРР і що в ній наша Б-ка повинна взяти як найшвавішу участь. Ясно було, що ця Конференція повинна мати велике значення в історії бібліотечної справи на Україні, й також і в житті нашої Б-ки. Отже, Президія Ін-ту вирішила поставити на Конференції якомога більше доповідів і належно підготуватися до них. Визнано було за доцільне вимагати од доповідачів подати наперед тези, щоб можна було обмірковувати їх. Зпочатку виникала думка обговорення тез поставити на відкритих засіданнях Пленуму Інституту, щоб втягти в цей процес усіх співробітників Б-ки. На жаль цього не довелося зробити через те, що робота була дуже складна, а час був занадто обмежений, - в таких умовах широке обговорення загрожувало небезпекою, що до Конференції ми не будемо готові. Тому залишалося єдине: розглянути тези в Президії Інституту з участю відповідних доповідачів, коли вони не входили в оклад Президії. Засідання проводилися 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 23 грудня, кожен день од першої до четвертої години. Уважливе й критичне обговорення тез послідовно привело до перевірки й формулювки принципових поглядів Б-ки на самісіньку суть її та завдання, характер, обсяг та головні напрямки науково-дослідчої роботи, прикладання наукових метод до розкриття і впорядкування бібліотечних фондів, на засоби найкращого використання Б-ки, на внутрішню структуру бібліотечного персоналу, його офіційний стан серед інших наукових установ та тарифікацію. Одно слово, тут було охоплено в головних сторонах все бібліотечне життя, і це одбилося в тезах, що мали вплинути й на зміст доповідів. І як би хто не розцінював окремих доповідів та виступів, ми можемо сказати, що в тих доповідях, що їх

поставлено на Конференції від нашої Б-ки, дано цілу систему поглядів нашої Б-ки на завдання та роботу наукових б-к. Я нагадаю теми доповідів:

- 1) "Проблема наукових бібліотек УРСР" - О.П. Постернак.
- 2) "Науково-дослідча праця в галузі книгознавства та бібліотекознавства в зв'язку з підготовкою бібліотечарів та заведенням аспірантури при наукових бібліотеках" - В.Ф. Іваницький.
- 3) "Бібліографічна праця в наукових бібліотеках" - М.І. Сагайда.
- 4) "Створення українознавчих бібліотечних центрів на Україні та бібліографія продукційних сил." - М.І. Ясинський.
- 5) "Топобібліографія, як основне краєзнавче завдання наукових бібліотек та її організація" - Отамановський.
- 6) "Активізація роботи наукових бібліотек УРСР" - Д.А. Балака.
- 7) "Єдина каталогічна інструкція" - В.О. Козловський.
- 8) "Класифікація книжок у наукових б-ках" - В.О. Козловський.
- 9) "Про єдину статистику^в наукових б-ках" - О.Б. Карпинська.
- 10) "Система посад у наукових б-ках, їх номенклатура та тарифікація" - Я.Д. Маяковський.

Слід вважати, що Президія Інституту проробила велику роботу і має великі досягнення.

Одоулася Конференція наукових бібліотек, і Президія Інституту на своїх засіданнях 12, 14, 18, 20, 21 та 23 січня поставила

своїм завданням переглянути резолюції Конференції і з'ясувати, які роботи з тих, що їх накреслено в резолюціях, повинна перевести ВБУ, на які відділи та на кого із співробітників В-ки покласти цю роботу, а разом з тим треба було всю цю працю ввести в загальний план роботи В-ки та НДІВ"у. Резолюції розглядалися в тому порядку, як ішли доповіді на Конференції. Однак я буду групувати інакше і зпочатку позначу постанови по окремих питаннях, а потім ті, що мають систематичний характер.

По резолюції на доповідь В.В.Дубровського:

82 п.а.) Коли наукові б-ки повинні бути основними державними книгозбірницями, то треба звернути увагу на нищення обов'язкового примірника без палятурок і написати до відповідних установ про заігнування належної суми на оправу.

85. В резолюції сказано, що для об'єднання роботи наукових б-к не шляхом адміністративних заходів, а через координацію їх планових завдань, треба ув'язати їхню роботу біля головних осередків цієї роботи - ВБУ, УНІЧ"у та Української Книжкової Палати. Президія НДІВ"у, хххххххххх маючи на увазі постанову Конференції по бібліографічним доповідям 83, робить таку постанову: просити Укрнауку доручити своєму уповноваженому в Києві як найскорше організувати ту Комісію, утворення якої визнала за необхідне Конференція - для розробки проєкту роботи над складанням українознавчого бібліографічного репертуару, методології цієї роботи, проєкту розподілу її між установами, що ведуть бібліографічну роботу, а також для взаємної інформації та для координації бібліографічної роботи, - на цю Комісію покласти об'єднання роботи наукових бібліотек через координацію їх планових завдань і ув'язку їхньої роботи коло головних осередків цієї роботи. - доручити С.П.Поєтернаку скласти проєкт цієї частини роботи комісії.

По резолюції на доповідь С.П.Постернака:

До 83 першої частини, де зазначено, що основне завдання наукових бібліотек - становити книжкову базу до наукової й науково-навчальної роботи, що разом з тим наукові б-ки повинні особливу увагу звернути на ті завдання, що їх ставить бібліотекам сучасне життя УСРР, а саме на завдання економічні (створити базу для вивчення продукційних сил та народного господарства УСРР), політично-культурні (стати джерелом комуністичної освіти й соціалістичної культури), національні (становити знаряддя до розвитку національних культур на Україні), - постановлено: а) звернути увагу на наукову читальню ВБУ і подбати про розвинення її роботи в напрямку, що його позначено в резолюції; б) звернути увагу відділу "УКРАЇНІКА" на комплектування його в першу чергу літературою про продукційні сили України, - доручити М.І.Ясинському скласти проєкт комплектування відділу, маючи на увазі економічні та національні завдання ВБУ; в) звернути увагу консультативно-виставочного відділу на політично-культурні завдання ВБУ при розробці плану робіт на 1926 р.

До 85, де сказано, що кожна бібліотека повинна встановити комплекс зв'язків та взаємовідносин, постановлено: а) з'ясувати, з якими установами повинна зв'язатися ВБУ, скликати нараду з представників Секції Наукових Робітників, Спілки Робос то-що для накреслення напрямків і форм зв'язку; б) встановити виробничу ув'язку з УАН і з'ясувати форми обслуговування її, для чого скликати представників різних комісій УАН. Доручити С.П.Постернаку скласти проєкт по всім питанням, що виходять з 85-го резолюції.

До 8 I другої частини резолюції, де сказано: доручити науко-

вим бібліотекам розробити й популяризувати проблему наукових бібліотек і бібліотекознавчих наук в колах радянського громадянства, поміж маси бібліотекарів наукових бібліотек, серед професури, наукових робітників і радянського студентства, ухвалено: звернутися до членів НДІБ"у з проханням обміркувати й освітлити в своїх доповідях форми роботи ВБУ що до популяризації проблеми наукових бібліотек і бібліотекознавчих наук. По резолюції про видання друкованих каталожних карток постановлено: звернутися до Української Книжкової Палати з побажанням щоб картки друкувалися взагалі на доброму картоні, однак двох типів - кращому й гіршому, - це потрібно для економії в задоволенні різних бібліотечних потреб.

По резолюції на доповідь Ф.Ф.Лісник постановлено: а) доручити О.І.Полуляху і Г.Г.Барзілович зайнятися питанням про НОП в бібліотеках і з"окрема у ВБУ; б) доручити завідувачим відділами придивлятися до різних стадій роботи співробітників з метою організації її по НОП"у.

По резолюції на доповіді Я.Л.Маяковського та М.Т.Хохла ухвалено: а) розробити штати ВБУ згідно з новою номенклатурою, що її прийнято Конференцією, провести через Укрнауку на 1926 та 1927 р. і поставити у ФУ та ЦН Робосу; б) постанови про норми робочого дня в наукових бібліотеках, відпустки і инш. передати до Секції Академ.бібліотекарів, щоб їх проведено було у відповідних установах.

Однак із робот, що їх ВБУ повинна перевести в зв"язку з постановами I-ї Конференції Наукових бібліотек в плановому порядку в першу чергу, треба поставити питання про українознавчий бібліографічний репертуар і негайно почати підготовчу роботу. Вона розподіляється на такі частини: а) ознайомлення з те-

орією та практикою бібліографічних репертуарів закордоном, б) в РСФСР, в) з попередніми бібліографічними роботами на Україні, г) проєкт методології складання українознавчого бібліографічного репертуару, д) проєкт робіт, що припадають на долю ВБУ - перспективний і найближчий рік. Ухвалено:

1) загальну відповідальність за роботи по складанню українознавчого бібліографічного репертуару в частині, що припадає на ВБУ, покласти на М.І.Лєсинського, 2) на нього ж покласти роботу по ознайомленню з теорією та практикою складання бібліографічних репертуарів РСФСР та України, 3) ознайомлення з теорією й практикою в цій справі в Західній Європі та Америці доручити М.І.Сагарді, 4) в частині, що торкається західних слов'ян (поляків, чехів), доручити П.Б.Горянському, 5) підготовчі роботи в справі методологічних та організаційних завдань бібліографічної роботи наукових бібліотек усіх типів УСРР взагалі доручити М.І.Сагарді.

На другому місці стоїть питання про зводний каталог наукових бібліотек УСРР, в першу чергу українознавчої літератури, періодики та цінних видань. Ухвалено: 1) загальну відповідальність за роботу над утворенням зводного каталогу покласти на В.О.Козловського; 2) доручити В.О.Козловському розробити питання про теорію і практику зводного Каталога й подати доповіді про методи переведення зводного каталогу, 3) доручити М.І.Лєсинському розробити план і методи зводного каталогу українознавчої літератури бібліотек України, 4) доручити М.І.Сагарді розробити план і методи зводного каталогу періодичних видань.

З резолюції на доповідь В.Ф.Іваницького виділено питання про підготовку бібліотечних робітників і постановлено: а) доручити В.Ф.Іваницькому скласти проєкт положення про аспірантів

та загальний план їх підготовки; 6) доручити комісії в складі В.О.Козловського, Д.А.Балики та С.М.Мотвілової розробити проєкт курсів для підготовки бібліотечних робітників.

По резолюції на доповідь В.О.Козловського: "Єдина каталографічна інструкція" - ухвалено: 1) доручити В.О.Козловському довести до кінця роботу над каталографічною інструкцією, поклавши на нього ж відповідальність за всі каталографічні роботи, 2) в зв'язку з цим доручити О.З.Бродовській продовжувати роботу над питанням про колективне авторство, 3) Н.В.Піскорській доручити продовжувати роботу над питаннями абеткового каталогу і зокрема над питанням про розміщення творів того ж самого автора, 4) їм же доручити підготовку й збирання матеріалів і складання збірників каталографічних матеріалів, інструкцій, переклад їх і поширення.

По резолюції на доповідь В.И.Воровича та співдоповідь В.О.Козловського про предметовий каталог - постановлено: 1) відповідальність за роботи над предметовим каталогом покласти на Д.А.Балику, 2) доручити йому розробити теоретично-методологічні питання предметного каталогу й подати доповіді з проєктом робіт над ним, 3) довести до кінця спроби робіт над загальними та українознавчими рубриками предметного каталогу, 4) продовжувати видання збірників матеріалів, 5) поставити питання про підготовку фахівців предметного каталогу, 6) утворювати при НДІВ"і комісії для розробки окремих спеціальних питань предметного каталогу, притягаючи бібліотекарів інших (наукових) бібліотек, 7) прохати В.О.Козловського вийти в склад комісії по складанню предметного каталогу.

На підставі зазначених постанов, а також попередніх міркувань та заявок окремих співробітників Президія НДІВ"у розгля-

нула проєкт плану наукової роботи на 1926 р. і насамперед ухвалила такі принципові міркування:

1) Наукову роботу, що її провадиться у спеціально призначені для цього Бібліотекою години, треба відокремлювати від добровільної роботи дома, з власної ініціативи та бажання. Перша робота вимагає певного планування й обов'язкового виконання в рамках затвердженого плану; для другої план має значення лише порад.

2) Роботу по підвищенню кваліфікації даного співробітника не можна включити у ті 1-2 години, що їх Бібліотека виділяє спеціально для наукової роботи.

3) З багатьох тем та завдань, що їх намічають для своєї роботи різні відділи, треба виділити найнеобхідніше; треба концентрувати роботу, а не розпорошувати її; при одборі тем на перше місце треба ставити постанови Конференції.

4) При встановленні плану наукової роботи відділів треба завжди ставити питання про можливість та доцільність переведення її силами даного відділу.

Прим.: Це не торкається спільних робіт декількох відділів. Можливе тимчасове прикомандирування спеціально для наукової роботи других співробітників.

5) Де-які роботи вимагають участі не тільки наукових робітників, а й технічного персоналу; іноді наукова частина роботи складає лише 1% всього часу, що піде на дану роботу. Тому, намічаючи план таких робіт, треба рахуватися з реальними можливостями Б-ки що до технічної допомоги і перш ніж остаточно вирішувати переведення тих або інших робіт треба а) просити відділи або комісії подавати відомості про те, скільки одиниць робочих днів вимагатиме (звичайно приблизно) реалізація того чи іншого завдання

б) після цього вдруге переглянути план і в залежності від інших потреб В-ки де-що може зовсім відкласти, а для цього встановити конкретний темп роботи (хто саме, скільки годин дає щодня, що-тижня і т.д.).

Відповідно до зазначених міркувань Президія НДІВ"у зробила такі постанови що-до тем, про які заявлено з боку груп та окремих співробітників.

1) *Bibliothecoviana* ВБУ. Ухвалено: а) організація цієї справи покладається на О.І.Полуляха, - він зв'язується з іншими відділами чи особами; б) у відділі Вібліотекознавства не тільки окладається картотека, а й збирається самісенький матеріал.

2) Вібліографічний покажчик по книгознавству у періодичній пресі. Ухвалено: а) організація доручається О.І.Полуляхові; б) погодитися з УНІК"ом і розподілити роботу; в) до остаточного вирішення - розробити план і подати розрахунок роботи.

3) Вібліотечний термінологічний словник. Ухвалено: а) треба перевести підготовчу роботу через зв'язування бібліотечної термінології і відповідної української; б) увійти в контакт з термінологічною Комісією УАН; в) доручити М.І.Ясинському окласти проєкт роботи й зв'язувати обсяг і характер її і потім вирішити, кого притягти до неї; г) визнати питання актуальним.

4) Українознавство у виданнях Російської Академії Наук. Ухвалено: зняти, як обов'язкову роботу найближчого часу.

Що-до планів роботи окремих відділів, то тут досить зазначити тільки що Президія визнала за доцільне ^{кни}окладати покажчик "Продукційні сили та народне господарство України" зняти з работ Консультативно-виставочного відділу й доручити відділу "УКРАЇНІКА" щоб мав на увазі у зв'язку з планом бібліографічного репертуару і зводного каталогу. Приславчі покажчики до

справочників, що їх видаватиме ВБУ теж зняти з плану робіт консультативно-виставочного відділу й передати до відділу "УКРАЇНІКА".

Для доповідів на засіданнях Пленуму НДІБ"у затверджено такі теми:

1. Наші завдання до до періодичної преси України (перспективний план відділу "Періодика" ВБУ).
2. Проект курсів для підготовки бібліотечних робітників.
3. Доклад про Музей Книгознавства.
4. Історія журналу "Киевская Старина" та її рукописного архиву.
5. Справа НОП"у в наукових бібліотеках.
6. Зводка відомостей про видатних діячів на Україні по матеріалах відділу рукописів.
7. Методика консультативної праці академічних бібліотек.
8. Читальні закордоном та на Україні.
9. Вивчення читача.
10. План і методи зводного каталогу бібліотек України.
11. Доповіді зв'язані з українознавчим бібліографічним репертуаром.
12. Методологічні та організаційні завдання бібліографічної роботи наукових бібліотек УСРР.
13. Абетковий каталог у ВБУ.
14. Питання про колективне авторство в каталографії.
15. Огляд основних систем розстановки книг з практичними висновками.
16. Музей Бібліотекознавства.
17. Матеріали про приватні бібліотеки на Україні.
18. Про предметний каталог.

19. Про зводний каталог ВБУ.
20. Українська транскрипція чужомовних слів.
21. Транскрипція українських імен та назв латиницею.
22. Українські псевдоними.
23. Цензура українських видань (громадська-літературний начерк).
24. Досягнення в сфері української бібліографічної справи.
25. Про працю проф. Куфасва : "Книга як поняття".

Пізніше, коли подано було відповідний матеріал, Президія розглянула й ухвалила проєкт положення про аспірантів. Проєкт встановлює, що при Всенародній бібліотеці України Інститут аспірантури перебуває в безпосередньому зв'язку з Науково-дослідним Інститутом Бібліотекознавства, як спеціальним органом наукової роботи ВБУ. В аспіранти приймаються особи, що бажають присвятити себе науково-дослідчій або вищій навчальній праці в галузі бібліотекознавства та бібліографії, а також взагалі книгознавства, а саме: а) особи з закінченою вищою освітою; б) з осіб, що не мають вищої освіти, ті що в своїй попередній бібліотечній, бібліографічній або взагалі книгознавчій праці виявили достатню теоретичну підготовку й бажання працювати науково в своїй спеціальності або з успіхом працювали в семінарах підвищеного типу. Для допомоги підготуватись до науково-дослідчої праці особам пролетарського походження, що виявили себе на широкій громадській праці, головні наукові бібліотеки можуть організувати семінари підвищеного типу: їхнім завданням буде доповнити теоретичну підготовку таких кандидатів до їхньої аспірантської праці. Особи, що успішно працювали в семінарах підвищеного типу, мають першість перед іншими кандидатами на аспірантів.

Усі аспірантські кандидати, як що вони не мають достатнього практичного стажу в бібліотечній, бібліографічній або взагалі книгознавчій роботі, повинні протягом першого року, окрім наукової роботи, практично ознайомитися з різними стадіями бібліотечної роботи в науковій бібліотеці. - В аспіранти приймаються особи, що знають не менш, як дві європейські мови.

Нормальний час наукової підготовки аспірантів - 3 роки. Протягом його аспіранти ведуть свою працю за безпосереднім проводом призначених Радом Бібліотеки членів її. Перший рік роботи аспіранта призначається на загальне штудіювання всіх позначених у загальному плані дисциплін; два останніх - на поглиблену спеціалізацію в якійсь окремій ділянці наук згідно з індивідуальним планом. У третьому році аспірантської підготовки аспірантові доручається виконувати практичні завдання з обсягу його майбутньої бібліотечної, бібліографічної, а також взагалі книгознавчої діяльності, як і розроблявати основну тему до її аспірант захищатиме для одержання звання наукового співробітника. Протягом третього року аспіранта може бути командировано до інших бібліотек та книгознавчих інституцій СРСР та закордон. По закінченні аспірантської підготовки, аспіранта допускається до оборони праці в його спеціальності для одержання звання наукового співробітника. Оборона праці аспіранта відбувається на прилюдній засіданні Ради Бібліотеки з участю представників од Укрнауки, Профосу та представників установ і громадських організацій, безпосередньо заінтересованих науковою спеціальністю, в якій працюватиме аспірант.

Аспіранти мають право, оскільки присвячують себе виключно науковій праці та виявили себе на широкій громадській роботі,

одержувати повну стипендію, що нормально забезпечувала б їх у їхній науковій праці, оскільки однак аспіранти - окрім своєї наукової праці - можуть виконувати ще й інші практичні праці, вони можуть одержувати стипендію менших розмірів. - Поруч із аспірантами - стипендіятами при бібліотеці можуть бути на всіх аспірантських правах ще й аспіранти не стипендіянти.

Робота аспірантів має полягати в штудіюванні ось таких циклів:

I. Загальна частина: а) Поглиблення марксистського світогляду й знайомство з основами радянського будівництва. б) Вступ до наукознавства та ознайомлення з основними течіями красного письменства. в) Історія й система народної освіти на Україні, в СРСР та за кордоном у зв'язку з місцем, що його займають тут бібліотеки.

II. Історія, сучасний стан та організація книгознавства взагалі (загальні питання книгознавства, історія писемності й книги, історія друку, книжної торгівлі і т.д.).

III. Бібліограрія. (Історія, теорія та сучасний стан).

IV. Бібліотекознавство (теорія бібліотекознавства, історія, сучасний стан та організація бібліотек).

Разом з тим визнано, що бібліотечна аспірантура в УСРР готує не вчених бібліотекарів взагалі, а спеціально для України; тому при штудіюванні різних наукових циклів, що їх позначено в проєкті плану підготовки аспірантів, треба особливу увагу звертати на систему освіти України, на науку та красне письменство України, на бібліотечну та книжкову справу України й т.ин. Загальний матеріал що до цих питань має значення лише фону, відправної точки, історичної перспективи, а не самостійне значення.

Що ж до бібліотечних курсів, то Президія визнала за доцільне поставити питання про них на широке обговорення на прилюдному засіданні Пленуму з доповідями: В.О.Кордта, - Вимоги до бібліотекарів наукових бібліотек у Німеччині, В.Ф.Іваницького, - Принципи організації підготовки бібліотечних робітників, Г.Д.Вілої, - бібліотечна освіта, і проєктом курсів, що його виросила комісія.

В зв'язку з накресленням планів наукових робіт ВБУ виникло питання про організацію засідань НДІВ"у. Президія визнала, що Пленум Інституту повинен мати такі засідання: а) закриті, коли розглядаються питання про зміни в Статуті Інституту, обрання нових членів, можливих питань реорганізації, взагалі питань внутрішнього порядку; б) відкриті, щоб то з участю співробітників однієї Всенародньої Бібліотеки України, для заслухання й обміркування доповідів про плани роботи Бібліотеки, для аналізу й оцінки різних бібліотечних процесів, що їх вже пророблено, для усвідомлення співробітниками В-ки обсягу, характеру, завдань, тих або інших засобів та инш., - вони мають на меті найповніше виявити досвід цілої Бібліотеки й розуміння нею своєї справи, а разом і втягти в науково-дослідчу роботу як найбільшу кількість співробітників Бібліотеки й дати їм можливість підійти до своєї роботи з боку наукового, а не лише технічного; в) прилюдні - з участю бібліотекарів міста Києва так з наукових, як і політосвітніх бібліотек, а також і взагалі всіх, що цікавляться питаннями бібліотекознавства, бібліографії та книгознавства, - на цих засіданнях ставляться доповіді на принципові або загальні питання, що повинні бути цікавими для широких бібліотечних кол, або доповіді про результати роботи Всенародньої Бібліотеки, які вона сама вже проаналізува-

ла й перевірила, і наслідки може подати на загальне обміркування. Відповідно до цього Президія вирішує в кожному окремому випадкові, на яке засідання поставити ту чи іншу доповідь.

Як відомо, доповіді що зачитуються на відкритих і прилюдних засіданнях Інституту, обмірковуються на них з участю всіх присутніх, робиться підсумок дебатам і формулюються висновки. Президія розглядає постанови Пленуму й пристосовує їх до життя Бібліотеки та планової роботи її, разом з тим накреслюючи дальшу розробку зачеплених в дебатах питань. Наведу зразки з недавніх постанов Президії.

По доповіді М.І.Сагарди на прилюдному засіданні Науково-дослідчого Інституту Бібліотекознавства на тему : "Наші завдання що до періодичної преси ~~жж~~-Україні", ухвалено: 1) перспективний план роботи в відділі "Періодіка" в цілому прийняти й приступити до переведення його в життя; 2) за першочергові завдання відділу визнати такі: а) складання репертуару періодичної преси України в особі, що його позначено в 4-ій тезі до доповіді; б) систематичне укомплектування українознавчого розділу "Періодіка" за роки до революції й енергійне заповнення прогалин в періодичній пресі по революційних часів, - надалі відділ повинен вжити всіх заходів, щоб не допустити нових прогалин; в) підготовчі роботи до складання зводного каталогу періодичної преси України. 3) для здійснення завдань, що їх позначено в п.2 відділ повинен увійти в найтісніший зв'язок з установами та особами, що можуть допомогти в цій справі. 4) що до питання про назви "періодична преса України", "українська преса", "українознавча преса", то зараз не вирішувати його; остаточне розв'язання його для загально-науко-

вого вшитку, а не в межах лише Всенародньої бібліотеки України, перенести на прилюдне засідання Науково-дослідчого Інституту, закликавши на нього авторитетних в цій справі осіб та представників наукових установ, - доручити М.І.Ясинському та М.І.Сагарді скласти тези для засідання й опити осіб і установ, до їх слід закликати.

По доповіді Н.В.Піскорської на відкритому засіданні Пленуму НДІБ"у на тему: "Абетковий каталог", ухвалено: а) перевести перевірку того, що направлено до відділу "Україніка", в разі потреби перевіривши й книжки та виправивши картки; книжки остаточно передати до належних відділів, - в сумнівних випадках справу вирішуватиме комісія в складі В.О.Чозловського та М.І.Ясинського; б) перевести черговий перегляд Підручної бібліотеки і *максимум* повернути до відділів, залишивши відкритим питання про порядок перегляду - по картках, чи по книжках (зробити спроби йти од карток); в) по закінченні зазначених робіт звірити картотеку абеткового каталогу з книгозховищем, - працю доручити Н.В.Піскорській; г) доручити консультативно-виставочному відділові та Читальні з'ясувати загальне питання про Підручну бібліотеку, її склад та порядок комплектування.

На останньому місяці, отже не останнє по значенню ставлять питання про друк "Праць І-ої Конференції Наукових Бібліотек УСРР". Зпочатку була певність в тому, що їх можна буде видрукувати на спеціальне асигнування. Однак бюджетова криза одбилася й тут; із Харькова одержано повідомлення, що коштів не буде асигновано і що невелику частину доповідів можна вмістити в журналі "Наука на Україні". Президія НДІБ"у вирішила, що слід вжити всяких заходів і "Праці" надрукувати, як ціле, хоча би і в отьомому вигляді. Не було іншого виходу, як друкувати "Праці"

коштами Всенародної бібліотеки як "Бібліотечний Збірник", ч. I. В ньому буде вміщено доповіді, а до де-яких лише тези, потім до кожної доповіді або групи коротенький витяг з дебатів і накінці резолюції. - Так, ми сподіваємося мати перший випуск друкованого нашого Збірника.

- : - : - : -

Л. Биковський.

МІЖНАРОДНИЙ БІБЛІОТЕЧНИЙ З'ЇЗД.

Актуальним питання в бібліотечному житті біжучого року є скликання міжнародного бібліотечного з'їзду. На підставі матеріалів, якими розпоряджаємо, маємо можливість нагадати українським бібліотечним колам про бібліотечні з'їзди, що вже відбулися, і звернути їх увагу на майбутній, шостий по черзі, Міжнародний бібліотечний з'їзд, подаючи короткі інформації про час і місце його скликання, організаторів, програм з'їзду, виставки на ньому, зокрема про бібліографічну виставку, вшанування з'їздом пам'яті славного славіста й бібліотекаря Шафарика, екскурсії зв'язані зі з'їздом, видання рефератів і їх мову, анкету про участь в з'їзді і про умови участі, маючи надію, що ці відомості прислужаться до як найширшої участі українських бібліотекарів в згаданому міжнародному бібліотечному святі.

ІСТОРИЧНА СПРАВКА. Відомий чеський вчений д-р Зд. Тоболка в своїй статті про "з'їзди бібліотекарів і бібліотекарські вистави" (див. "*Československé Knihovnictví*, 1925, стор. 421-422) говорить, що "бібліотекарські з'їзди скріп-

люють корпоративну свідомість бібліотекарів і інформують їх про поступ в бібліотечній справі. З'їзди ці бувають двох родів: національні і міжнародні.

Перший національний з'їзд бібліотекарів - Півн.-Амер. Сполучених Штатів - відбувся р. 1853 в Нью-Йорку, перший міжнародний з'їзд бібліотекарів р. 1877 в Лондоні. Інші міжнародні бібліотекарські з'їзди відбулися в 1893 р. в Чикаго, 1897 - в Лондоні, 1910 - в Брюсселі й останній в 1923 р. в Парижі. Значення з'їздів не полягало тільки в рефератах та дебатах з приводу них, але й в особистих знайомствах та зносинах, які бібліотекарі завязали між собою та по більшості потім підтримували. З'їзди бібліотекарів часто були сполучені з фаховими виставками. Вперше така виставка була влаштована р. 1896 на з'їзді англійських бібліотекарів в Ліверпулі. Рівнож численні виставки були уряджені й на останньому міжнародньому з'їзді бібліотекарів в Парижі.

Майбутній з'їзд. Черговий (шостий) міжнародній бібліотекарський з'їзд, під назвою "Міжнародній з'їзд бібліотекарів і друзів книги", має відбутися в днях з 28-го червня - по 3-є липня 1926 р. в Празі.

Організатори. З'їзд організують слідуєчі чеські корпорції: 1) Турток чехословацьких бібліотекарів та приятелів книги в Празі, 2) Союз книгарів і видавців чехословацької республіки в Празі, 3) Військовий науковий інститут в Празі разом із Освітнім відділом міністр. Нар. Освіти, 4) Турток чеських бібліофілів в Празі, 5) Кружок чеських еколібристів в Празі, 6) Товариство інтролігаторів в Празі, 7) Музей чехословацької книги в Празі.

Окрім того в організації з'їзду приймають велику участь

видатні бібліотекарі та книгознавці як чеські так і інших національностей, і зокрема відомий чеський бібліотекар і ініціатор чеських бібліотечарських з'їздів д-р. Зд. Лоболка - сучасний директор бібліотеки чеського парламенту.

ПРОГРАМ З'ЇЗДУ. На з'їзді буде трактовано всі питання, що торкаються книги. Тому з'їзд буде інтересувати однаково бібліотечарів усіх категорій, як рівнож і бібліофілів, екс-лібрістів, письменників, видавців, книгарів, інтролігаторів. Особливо-ж буде звернено увагу на певні питання міжнародного значення: міжнародний обмін і новелізація конвенції від 15.ІІІ.1886, обмін дублетами між установами різних держав, взаємний обмін бібліотечарями всіх категорій, нинішня криза на книгарському ринку, виписування цінних бібліотечних об'єктів між різними державами, фотомеханичне розмножування раритетних примірників, що знаходяться в деяких бібліотеках, для потреб наукових установ, питання міжнародного бібліографічного репертуара, бібліотечарські підручники і т.д. Одночасно з'їзд має за завдання поінформувати своїх учасників про стан бібліотечної справи та бібліофіліства в державах.

ВИСТАВКИ. З'їзд буде ополучений з виставками, на яких буде унаочнено розвій бібліотечної справи у окремих народів мапами, малюнками, діаграмами, виставками екс-лібрістів, виставою мініатюр, давніх друкарських знаків, давніх і новіших оправ, зразками мистецької книги, книг для дітей, виставкою цінної книжкової продукції в Чехословаччині від р. 1918 по нині і т.п., буде дано уявлення про книжну культуру в Чехословаччині й в чужині. В рамках з'їзду масариків народо-виховавчий інститут улаштує виставку, котра дасть уявлення про діяльність цієї важливої інституції і про народо-виховуючі стремління в Чехосло-

вацькій республіці взагалі.

Всі згадані вистави мають на увазі загалом подати картину книжної техніки і пропагувати мистецькі й добрі книги. Вистави розділено на десять слідуєчих груп:

1. Вистава чеського друку, яка обійматиме збірку книг від дев'ятидесятих років минулого століття, аж до найновіших часів, мистецька краса книги; вистава паперової промисловости; друки для оліпих.

2. Бібліотечно-книжна вистава подаватиме зразки добрих пригідних для публічної бібліотеки книг, виданих в чеськословацькій республіці від державного перевороту 1918 р. до того прилучено буде інформації про наслідки боротьби з поганою літературою у різних народів, вибір дитячої літератури. Бібліотечні школи, організація бібліотек.

3. Вистава книжних оправ. Ретроспективний відділ буде доповнений бібліофільськими оправами, оправами придатними для публічної бібліотеки, інтролігаторськими інструкціями для бібліотек, цінниками інтролігаторських робіт.

4. Вистава *ex libris'is i super ex libris'is*. - Цей відділ має на меті вказати на розмах і пристосовання дрібної графіки для прикраси книг. До цього буде дододана зразкова збірка еколібрів, підручна література по цьому питанню, еколібрисні часописи.

5. Вистава давніх чеських збирачів подасть зразки деяких книгозбірень, оскільки вони заховались досі по колишніх чеських збирачах.

6. Вистава мініятур покаже розвій чеського й ілю-^{мініатор}-мініятурного мистецтва, як також і впливів закордонних.

7. Вистава чеських друкарських знаків головно старшої доби, в першодруках і палєотипах.

8. Вистава бібліотечної справи для всіх категорій бібліотек і у різних народів; статистика бібліотек і діаграми, що показують їх розвій; каталогізаційні системи (зразки писаних і друкованих каталогів), будівництво бібліотек, внутрішнє їх урядження, проекти зразкових бібліотек, мандривні бібліотеки, військові, шкільні й тюремні; бібліотечне законодавство в Чехословаччині і на чужині.

9. Агітаційна література.- Вистава відділу пропаганди міністерства закордонних справ, географічного інституту, геологічного інституту, чеського державного видавництва. Пропаганда книго-продукції.

10. Бібліографічний відділ обійматиме бібліографічні методи й фахові бібліографії, про що слід згадати ширшим словом.

Програм виставки бібліографічної секції. Метою цієї секції буде дати уявлення про розвій й сьогодняшній стан чеської бібліографічної праці. цього досягається такими засобами: виставою публікацій, малюнків, фотографій, рукописів, діаграм. Секція буде складатися з відділів: а) історично-описового, який обійматиме виставку: 1) рукописних каталогів, що дійшли до нас з часів до винаходу друку, 2) рукописних каталогів з пізніших століть, особливо з Йозефінської доби, 3) зразків друкованих каталогів: *Mitis, Balbin, Jungmann* і т.д. а) 4) бібліографічних праць після юнгмановських: відділу чеських бібліографій, і в) відділу фахових бібліографій по дисциплінам; бібліографія музикалії, мап, бібліографія іконографічна, 5) видавничих бібліографій, ліцитаційних і антикварських каталогів, 6) теоретичних праць і статей; бібліографічні системи з"окрема чеські, децимальна система в Чехословаччині.

б) відділ бібліографічний складатиметься з: 1) реєстру ара-
чеських бібліографів та бібліотекарів оскільки можливо з фо-
тографіями і короткими життєписами, ілюстраціями, малюнками,
2) їх рукописних пам'яток, 3) інших документів, що належать до
цього.

в) відділ технічний обійматиме: 1) підручні книги і взірці
техники описування, 2) прилади, урядження для праці; ілюстра-
тивний матеріал.

г) статистичний відділ: 1) таблиці бібліографічних публі-
кацій, 2) діаграми розвою літературної творчості за останніх
30-40 років, 3) мапа осередків літературної роботи.

д) відділ інформаційний, оскільки він торкається бібліо-
графічних метод; організація й техніка; взірці.

Чужий матеріал буде виставлено, коли його заявлять у від-
повідних відділах, в залежності від характеру матеріалу. Звер-
нено буде особливу увагу на словянські бібліографічні праці.

ПАМ'ЯТНА ДОШКА. З нагоди з'їзду буде вмурована в стіну публі-
чної і університетської бібліотеки в Празі пам'ятна дошка
Шафарикові, славному славістові й директорові публічної й уні-
верситетської б-ки в Празі в р.р. 1848-1860.

ЕКСКУРСІЇ. З'їзд буде сполучений з двохденною екскурсією
до *Vyššího Brodu*, *Rožmberka*, *Č. Krumlova* і *Táboru*, міст, що
відзначаються не тільки природньою красою, але й особливостя-
ми, що цікавлять кожного учасника з'їзду, а також з оглядом
Kralova Vyššího публічної бібліотеки в *Veronice*.

ВИДАВНИЦТВО ТА МОВА. На з'їзді можна буде говорити й де-
батувати кожному будь-якою мовою, бо всі мови на з'їзді мають
бути рівноправні. Важніші реферати і дискусії будуть перекла-
дені цілком або у виді резюме мовами англійською, французькою,

німецькою, російською, польською, і сербо-хорватською.

Окрім того організаційний комітет видав ряд запрошень, програмів, анкет і т.п. друків в мовах англійській, французькій, чеській, польській.

АНКЕТА. З'їзд має надію, що всі заінтересовані зголосяться до участі на з'їзді як найскорше та повідомлять організаційний комітет про те, на яку фахову корпорацію з кожної держави може розраховувати з'їзд і хто виготовить реферати, надішле об'єкти для виставок і в якій мові будуть подані реферати. Детальний програм з'їзду разом з інформаціями про пільги, якими користуватимуться члени з'їзду, висилаються після заявлення про участь в з'їзді.

Відповідно до цього при запрошеннях була розіслана анкета зі слідуючими питаннями: 1) назва бібліотеки, інституції, особи, 2) керівник, 3) в якій спосіб прийме участь в з'їзді, 4) яку участь прийме у виставках, 5) чи прийме участь в бібліотечній виставці, 6) який матеріал дасть, 7) який ще інший матеріал, 8) чи бажає мати окремий кіоск на виставці, 9) що буде обсягом кіоску, 10) в яких виставках прийме участь, 11) як буде пропагувати з'їзд і його акцію, 12) чи розраховує на помешкання.

Анкету по виконанні треба відіслати назад канцелярії з'їзду до 15-го березня 1926 р.

УМОВИ УЧАСТІ. Вписових 100 корон чеських; гуртки й організації можуть бути представлені кількома делегатами. Пять делегатів платять внесок - 200 Кч. Разом із заявою про участь в з'їзді необхідно надіслати окрім грошей ще й фотографічні картки учасників, із їх власноручними підписами на зворотній стороні. Все це слід зробити до 15.ІІІ.26 р.

УКРАЇНСЬКЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО НА З"ІЗДІ. Запрохання на з"їзд

розсилалися по всім адресам, поданим в „*Minerva*“ за 1925 р.
Окрім того канцелярія з"їзду здобула яким могла приватним
способом адреси установ, бібліотек та осіб, дбаючи про те, щоб
як найширше пропагувати з"їзд і щоб на ньому було представ-
лено як найбільше учасників від всіх держав і націй. В тому
числі одержали запрохання на з"їзд також чимало українських
інституцій, бібліотек та окремих осіб.

Приймаючи на увагу велике значення з"їзду для українсь-
кої бібліотечної справи, Перша Конференція Наукових Бібліо-
тек України в Києві з 28-31.XП.1925 р. винесла з приводу
цього слідуєчу постанову: "Перша Конференція Наукових Біб-
ліотек УСРР вважає за конче потрібне, щоб на всесвітній біб-
ліотечний конгрес було послано делегацію від наукових бібі-
ліотек УСРР, з метою використати в науково-бібліотечному бу-
дівництві УСРР останні досягнення всесвітнього бібліотечно-
го досвіду, ознайомити бібліотечні кола всесвіту з напрямком
діяльності й досягненнями наукових бібліотек УСРР та завяза-
ти живі звязки між науковими бібліотеками УСРР і інших кра-
їн". Сподіваємося, що постанова Конференції буде переведена
в життя й український бібліотечний світ буде належито пред-
ставлений на майбутньому шостому міжнародньому бібліотечному
з"їзді в Празі.

- : - : - : -

Б.

Українці на міжнародньому бібліотечному

з"їзді 1926 р. в Празі.

Серед українців за кордоном йдуть приготування до міжна-
роднього бібліотечного з"їзду в Празі. З ініціативи Україн-

ського Академічного Комітету в Чехії скликано було нараду тих установ, що входять в Комітет, і на тих зборах прийнято практичні рішення: До участі на з'їзді записалося по п'яти представників трьох високих шкіл та Громадського Видавничого фонду. Українцями зголошено низку рефератів: Д. Антонович: "З мистецтва української книги"; Биковський: "Міжнародний обмін дублікатами"; Б. Вировий: "Про українську книжну продукцію"; Д. Дорошенко: "Українська бібліографія в ХІХ ст."; О. Колесса: "З палеографії прикарпатських рукописів"; О. Лотоцький: "Правне становище української книги в Росії"; С. Сірополко: "Бібліотечна справа на Україні". Можливі ще реферати про вплив цензурних обмежень на культуру українського народу, про видання укр. перекладу Євангелії та ин. Підчас з'їзду улаштовано буде велику книжну виставу, на якій буде окремий укр. відділ по програмі: 1) Укр. книжна продукція поза межами совітської України, 2) Україніка в інших мовах, 3) Шевченкіана, 4) Періодика. Крім того визнано бажаним улаштувати кілька спеціальних укр. вітрин, як - укр. графіка, карти України, та ин. та постановлено запросити до участі у виставі Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові, Національний музей у Львові, Педагогічне Т-во у Львові своїми виданнями та демонстрацією своїх бібліотек. Для влаштування книжної вистави обрано спеціальну Комісію (Д. Антонович, Л. Биковський, Б. Вировий, Зленко, Колесса, О. Лотоцький, С. Сірополко), з правом кооптації ще де-яких намічених осіб. до складу редакції виставочного видання (Каталог з книгознавчими статтями) увійшов Укр. представник (О. Лотоцький), якому збори доручили подати до того видання статтю про укр. книжку.

Н.ПІСКОРСЬКА.

ПАМ'ЯТИ Є.О.КИВЛИЦЬКОГО.

Четвертого січня 1926 року минуло 5 років з дня смерти першого Завідуючого Всенародньої Бібліотеки, Старшого бібліотекаря Євгена Олександровича Кивлицького.

Для тих співробітників Бібліотеки, що працювали разом з ним, як і для кожного, хто знав його близько, назавжди залишиться в пам'яті світла постать небіжчика.

В ці перші п'ятирічні роковини хотілося б, хоч-би в коротких словах, згадати на сторінках нашого органу пам'ять того, хто був одним з фундаторів Всенародньої Бібліотеки, чимало поклав в її будівлю підвалин в перші тяжкі роки її існування, і вмер 1921 р., не дочекавшись її розвитку.

Євген Олександрович вступив до нашої Бібліотеки в лютому місяці 1919 року. Тимчасовий Комітет по заснуванню Національної Бібліотеки обрав його старшим бібліотекарем та Завідуючим Бібліотекою. Потім, його обрано було Головою Бібліотечної Ради.

Комітет в своїм виборі зостановився на Є.О.Кивлицькому, як на видатному українському діячеві, що, починаючи з молодості і до останніх днів, довав про розвиток освіти та книжкової продукції на Україні.

Учень проф. Антоновича, що збирав коло себе свідомих українців, направляючи їх у бік вивчення історії своєї країни, член Черніговських "Землячеських" організацій в студенські роки, пізніше - член "Старої Громади", активний учасник і редактор (1891-1893 р.р.) "Киевской Старини", член Київського "Обща-

ства Грамотности", в 1905 році - редактор "Киевских Откликов", один з організаторів і постійних членів Народної Аудиторії, - Євген Олександрович скрізь виступав, як прогресивний громадський діяч.

В часи останньої революції, коли розпочалося українське державне будівництво, Євген Олександрович втягнувся в активну роботу в рідній йому галузі народної освіти. Ідея організації Національної Бібліотеки, з її відділом "Україніка", як міцного культурного осередку, одразу захопила Євг. Ол. Поставлений на чолі нашої роботи Євген Олександрович з властивою йому вдумливістю, пильністю й обережністю, разом з тим з великими енциклопедичними знаннями і досвідом в бібліотечній справі, - поклав в основу будівництва Бібліотеки ті елементи, що й досі в значній своїй частині нерухомо живуть в ній; і це в той час, коли майже всю роботу, що їй було пророблено пізніше - в перехідний період з кінця 1920 по 1928 рік, - довелося або відкинути або перероблювати наново.

Так, залишився в силі розподіл Бібліотеки на основні відділи: Рукописів, Стародруків, Україніка, Загальний, Періодика і т.д. Додержаний також в основних книгозбірниках механічно-форматний принцип розміщення книжок, що панує в більшості великих світових бібліотек через свої великі переваги й практичні зручності, і який був свідомо введений до нашої бібліотеки Євгеном Олександровичем.

Взагалі у всьому підході до бібліотечної справи виявлялась властива Є.О. методичність і продуманість. Так, основну енергію було направлено на збирання книжного фонду, далі на закріплення його за бібліотекою шляхом занесення книжкових придбань до інвентарних книг Бібліотеки. Напочатку було заве-

дено єдину форму каталогу, найпростішу і найекономнішу, що до виконання її, і разом з тим найпотрібнішу Б-ці для орієнтації в її фондах, - а саме форму алфавітного каталогу. За відсутності коштів і можливості дістати бристольського картону - картки були дуже не міцні; правда, вони і призначалися, тільки для внутрішнього вжитку Бібліотеки на недовгий час.

Взагалі розгорнути роботу в повнім масштабі і поставити її нормально у всіх деталях не було ні якої змоги з огляду на обмеженість коштів, на малий персонал, на відсутність постійного приміщення, на розкиданість книжних фондів, на часті переїзди з одного будинку до другого, нарешті на страшні події громадянської війни і розрухи, на голод і т.д. і т.д.

Не вдаючись більше в деталі бібліотечної справи, одмічу ще один бік в діяльності Євгена Олександровича в бібліотеці, як і взагалі в житті; - це його добре, тепле відношення до співробітників яке пам'ятають всі ті, що працювали з ним разом. Ця добрість його, що виявлялась в щоденному житті, особливо яскраво й активно виступала в випадках яких-небудь тяжких подій в житті окремих співробітників, коли Євген Олександрович йшов на допомогу і ділом і м'яким теплим оловом співчуття.

Разом з тим, завжди суворий до самого себе, Є.О. ставив суворі вимоги і до інших і цим утворював атмосферу свідомої дисципліни в роботі.

Тяжкі переживання останніх років жорстоко відбилися на Є.О. І в Бібліотеці він був вже не таким, яким його знали його друзі: бадьорим, веселим, з тим теплим гумором, що притяга в до нього всіх його численних друзів...

Тяжко й боляче пригадувати його постать в останні місяці життя, коли він так різко і помітно зістарився, що ніхто не міг

повірити, що йому було лише 59 років...

Хочеться перегорнути ці сумні сторінки його життя і за-
держати в пам'яті той світлий образ Євгена Олександровича, що
живе в душах відданих йому друзів, що й досі не можуть помири-
тися з цією тяжкою втратою.

- : - : - : -

ХРОНІКА Й ІНФОРМАЦІЇ.

Із Ради Вібліотеки за термін

від грудня 1925 р. по травень

1926 р. відбулося 7 засідань

Ради Вібліотеки.

І. Засідання від 22/ХІІ-25 р.

1) Заслухано інформацію директора про Першу Конференцію На-
укових Б-к УСРР, що має відбутися з 28-го грудня в помешканню
ВБУ і про склад та роботу Оргкомісії. Обрано 5 делегатів (По-
стерняк, Іваницький, Козловський, Маяковський, Ясинський). Ухвале-
но: просити Оргкомісію окрім 5 делегатів дати право рішучого
голосу ще 3-м бібліотекарям ВБУ (Сагарді, Валиці, Карпіновській),
що мають доклади на Конференції, (всього 8 представникам
ВБУ); дати дорадчий голос 6-ти бібліотекарям ВБУ.

Надати всім іншим співробітникам ВБУ право звільнитися від
праці для присутності на Конференції; в тих відділах, де не мож-
но цілком припинити роботу дати змогу встановити чергу для від-
відування Конференції.

2) Звільнено з посад згідно прохань т.т. Менчиця та Лимарен-
ко. Обрано М.В. Кошиця.

Другу посаду тимчасово не заповнено.

3) Заслухано інформацію про подарунок ВБУ від французького уряду коло 900 наукових книжок.

4) Установлено передавати УНІК"у для опрацювання один з двох обов'язкових примірників, що надсилає до ВБУ Харківська Книжкова Палата, терміном на 3 місяці, а не на 3 роки, як того вимагав УНІК.

II Засідання від 23/II-26 р.

I) Заслухано проєкт загального плану підготовки аспірантів. Обрано з числа 5 кандидатів, що подали заяви двох: т.Кисіля, та т.Пісню, як осіб, що відповідають вимогам конкурсу та що виявили себе здатними до наукової бібліографічної та бібліотечної праці.

2) Заслухано інформацію про переведення І8/II перевірки до знання української мови всім співробітникам ВБУ згідно наказу Окркомісії Укрлікнепу.

Визнано за потрібне додати до протоколу іспитової комісії думку Ради, яка вважає за можливе значну частину співробітників ВБУ звільнити від іспиту, з огляду на те, що всі справи ВБУ з початку її існування ведуться українською мовою і низка співробітників має друковані та рукописні праці українською мовою.

3) Заслухано прохання 2-х співробітників Читальні (Кошиця та Білої) про звільнення їх од роботи в Читальні з огляду на стан здоров'я.

4) Визнано за бажане мати в складі співробітників ВБУ Л.Ю.Биковського по його поверті до Києва.

III. Засідання від 4/III-26 р.

I) Заслухано інформацію директора про одержання від НКД розрахунку зарплатні співробітникам ВБУ та обіжника до цього розрахунку. Згідно цьому платня більшості співробітників зменшується

на 18-22% і зводиться до того проєкту, що його було надіслано в листопаді 1925 р.

Ухвалено просити Директора поїхати до Харківя опротестувати це зниження й добиватися поліпшення стану співробітників.

IV. Засідання від 16/III-26 р.

1) Заслухано інформацію Директора про подорож до Харківя: поліпшити справу зменшення платні співробітникам не вдалося. Наркомос дав де-які обіцянки підтримати проєкт збільшення ставок. Тимчасом ВБУ повинна переходити до зменшення утримання згідно останньому розрахунку.

2) Розподіл співробітників за новою номенклатурою:

Директор	-	125 карб.	6 біб-рів	-	53 карб.
тов. директ.	-	100 "	1 друкарщиця	-	49 "
вчен. секрет.	-	70 "	1 столяр	-	44 "
бухгалтер	-	80 "	3 служники	-	32 "
7 Завід. Відд.	-	65 "	2 швайцари	-	27 "
6 Пом. зав. Відд.	-	62 "	1 двірник	-	27 "
30 біб.-спеців	-	62 "			

3) Заслухано заяву Я.Л. Маяковського перевести його на посаду пом. Зав. Відд. Періодика. Ухвалено: заяву задовольнити, посаду вченого секретаря вважати вільною, тимчасово залишити Я.Л. Маяковського виконувати обов'язки вченого секретаря. Доручити Д.Ф. Іваницькому скласти проєкт інструкції вченого Секретаря.

4) Уголошено конкурс на посаду Завід. Відд. Стародруків: подано заяви С.І. Маслова, Барвінка та Гаввського.

5) Ухвалено перевести реконструкцію Ради Б-ки до складу її входять: Директор, тов. директора, вчен. Секретар, 3 представники Академії наук, всі завідувачі Відділами, 1 представник від співробітників.

6) Заслухано заяву Гебраїстично-історичної Комісії про її участь в окладанню зводного каталогу "Гебраїка".

7) Визнано за неможливе придбати бібліотеку Іконникова. Просити Спільне Зібрання Академії Наук знайти заходів для придбання цієї б-ки.

У. Засідання від 23/III-26 р.

1) Розглянуто проєкт штату ВБУ на 1926/27 р., який згідно вимозі Укрнауки належить надіслати до НЮ на I/IV-26 р.

2) Заслухано повідомлення директора про спецставки що їх призначено 7 особам: директору, І.директора, Член. Секретарю, Завідуючим Відділами: Загальним, Країнікам, Чері одика, Консультативно-виставочним.

Постановлено: визнати за доцільне спецставку на утримання Завід. Консульт.-вистав. Відділом розподілити рівно між ним та Завід. Читальнею з огляду на те, що завідування цим Відділом лежить на двох особах.

3) Ухвалено збільшити платню частині співробітників за рахунок незаповнення двох посад, що їх призначається з I/IV та за рахунок сум від 4-х посад (6-ря та 6-ря 4-го розр.). В цей спосіб збільшити платню 2-м Завід. Відд., 6-помічн. Завід., 3-м біб.-спецам, що одержували раніше 78 карб.-до 80,74 та 70 карб.

цей проєкт надіслати для затвердження до Комісії для нормування державної зарплатні.

УІ. Засідання від 6/IV-26 р.

1) Заслухано постанову МРКК в справі перетарифікації співробітників ВБУ, що вносить такі зміни до розподілу Ради: 2-м швайцарам збільшити до 32 карб.; 6-рю Чехівській збільшити до 57 карб.; т. Ішкову зменшити з 53 карб. до 49 карб.; т. т. діяківському та Грузиненковій підняти до 70 карб.; посаду Завід. Відд.

Стародруків зменшити з 80 до 76 карб.

Рада приймає зміни МРКК, крім одної, що до зменшення платні Завідуючому Відділом Стародруків, з чим Рада рішуче не погоджується і пропонує МРКК - переглянути цей проєкт.

2) Прийнято проєкт інструкції для Вченого Секретара.

3) Обрано на посаду Зав. Відд. Стародруків С.І. Маслова.

УП. Засідання від 28/IV-26 р.

1) Заслухано доклад Карпінської, О.О. про інтенсифікацію Наукової Читальні шляхом слідуючих засобів: а) поширення кол одвідувачів наукової Читальні, б) поліпшення умов користування книжками з відділів, в) перенесення каталогів до приміщення наукової Читальні і вільного допущення до них наукових читачів, г) поширення приміщення Наукової Читальні, д) поповнення справочної б-чки при наук. Читальні, поширення виставок книжок і т.д.

2) Хвалено закрити Читальню на липень місяць під час ремонту Підручної б-ки.

3) Обрано до числа аспірантів т. Пилипенко, наукового співробітника КІНГ"у.

4) Розглянуто справу чергових відпусток. Хвалено: підтримати заходи, що їх вживає Відділ Охорони Праці місцкому в справі збільшення відпусток співробітникам ВБУ до 1-го міс. з огляду на тяжкі умови праці, що зле відбилися на здоров'ї значної частини співробітників.

- : - : - : - : -

М.

БІБЛІОТЕКИ НА ПУТІВЛЬЩИНІ.

Постановою президії ЦК СРСР в кінці січня ц.р. до України приєднано майже весь б.Путівльський повіт Курської губ. з м.Путівлем.

Про наукове дослідження цього краю і була зроблена доповідь 26/III в етнографічній Комісії УАН проф.П.Н.Поповим. Доповідь була, власне, про дослідження Путівльщини з боку діалектологічного, але в кінці доповіді проф.Попов подав цікаві відомості про де-які бібліотеки Путівльщини.

Путівльська центральна Бібліотека заснована ще в 60-70 р.р. XIX ст. Вона мала дуже щедрого жертводавця московського купця Маклакова, аматора книг і рукописів, який всі свої збірки передав до неї. Через те Путівльська Бібліотека стала власником по перше-дуже кошовної збірки рукописів (31 прим.) з окрема таких як "Апокалипсис" Андрея Кесарійського з мініатюрами XVIII ст., "Песнопевец Праздничный" теж з мініатюрами, "Катехизис" Лаврентія Зізанія список 1819 р., "Поморские Ответы", "Розыск Дмитра Туптала" в сучасній йому копії, "Лечебник" в списку XVIII стол. - по-друге - придбала збірку стародруків. В складі її такі раритети українського друку, як: "Анфологіон", Київ 1619 р., "Евангеліє учительное", К. 1637 р. з гравюрами, "Требник" Петра Могили (2 прим.) "Весели на послання ап. Павла", К. 1623; "Апостол" Львів. 1574 р. (в чудовому вигляді - Київ має тільки один і то в дефектний примірник), "Апостол" Львів 1639 р., "Острозька Вібілія" ^{1581р.} Книга Василя, Острог 1594 р., "Таблица невиданная сердца человеческого", Львів;

з неукраїнських друків: "Апостол" Москва 1564 р. (перво-

друк московський), "Уложеніє" 1649 р., "Арифметика" магницкого 1703 р., "Апостол" левського друку, чимало книжок білоруських друкарень. В бібліотечі була гарна збірка книжок гражд. друку Петровської доби і рідка по опвноті колекція т.зв. "дубочних" видань (співаників то що) починаючи з кінця ХУІІІ ст., особливо багато 1850-70 р.р. Зі знанням діла був складений відділ справочно-бібліографічний (описи рукописів, бібліотек, стародруків то що). Парешті в б-ці було багато старих видань творів російських та українських (Котляревський, Сковорода) письменників, і видань різних наукових інституцій.

В 1923 році т. Попов застав ^{П. П. П. П.} бібліотеку в стані доволі сумному. Після чисток і переведення бібліотеки на "самокупасмость" тисячі книжок були звалені в стоги, як хлам і продавались на базарі на вагу. До них попали і старі рос. класики, і видання таких установ як "О-во любителей древней письменности", "О-во истории и древностей Российских", Академії наук - взагалі слова "Императорский" в назві установи було досить для призначення книги на знищення. Попади сюди й "Старые годы", "Русская икона", "Архив Воронцова" й багато інших. По заяві т. Попова Головнаука заборонила була нишити книжки, але постанова ця виконувалася не дуже, - книжки й досі ліквідуються на базарі. В останній час перед прилученням до УСРР Путівль рахувався вже тільки волосним центром, і все найбільш цінне було вивезено до району - в Рильськ.

Друга цінна б-ка на Путівльщині належала "Софронієвій Дустині" в 20 верст. од Путівля, яка заснована була ще в ХІІІ в. ~~в. Сильвестром~~ з Києва. До монахів цього монастиря належав між иншим Сильвестр Медведів. до 1923 р. б-ка Софр. П. мала збір-

ку рукописів в 120 прим., починаючи з XVI ст. Над деякими з
них працювали прор. Русланів і Пстухов. Цікаві зокрема "Сино-
дик" XV стол. з портр. Патр. Адріана, збірник Апокрифів XVII та
XVIII ст., "літопис" Дмитра Гуптала, "оголошів" Мамаскина, "лі-
топис" із описом українських гетьманів (з українизмами в
мові), "Гречбник" початку XVIII ст. Збірку цю т. Попов встиг опи-
сати, але вже не застав власноручної книжки Дмитра Гуптала з
псалмами і кантами, що переховувалася в церкві. З книжок
б-ка Софр. Л. мала біля 1000 стародруків, з них багато великих
раритетів: були "Гречбник" стрятинський 1606 р., "Канон Чаві Сер-
бському" Венеція 1776 р. (про словянське друкарство у Венеції
XVIII стол. майже нічого невідомо). Багато книжок (навіть рідких)
в декількох примірниках. На багатьох є написи власників укра-
їнізованою мовою. З громадянських книжок була велика збірка
видань масонських, Новікова й Віолейського общества.

В 1923 р. в кол. Софронівій пустині був дит. городок "Но-
вий Мир", який розпоряджався книжками. Рукописи використовува-
лись на гербарії для дітей, а стародруки з-за тієї ж "самооку-
паци" розпродувались і роздавались селянам за провіз дров
і т.ин. В свій час на це було звернуто увагу, і жорстких нищен-
ня зменшилось, але не має певності, що під час переходу до УСРР
там що небудь зберіглося.

Стан цих двох книгозбірень Путівщини є сумним прикладом
того, як іноді книжкові скарби "використовуються" в глухій про-
вінції.

- : - : - : - : -

Анкетні матеріали про Першу Конференцію наукових бібліотек
після певного оброблення будуть надруковані в другому номері
"Б.д."

бітників ВБУ дала принципову згоду розпочати підготовчу роботу з метою приготувати до видання відповідний бібліографічний матеріал. Хто бажав би взяти участь в роботі, слід зголоситися до редакції "Б.м."

- : - : - : -

П р о г р а м а
З'їзду бібліотечних робітників, що його намічено на 28 травня 1926 р. в Харкові (Маркомосвіта, Главполитпросвет.)

I. ПЛЕНУМ.

1. Стан і найближчі завдання біброботи. Співдоповідь: організаційні завдання біббудівництва на Україні.
2. Вивчення інтересів сільського читача й книги для селянства. Співдоповідь Одеси, Старобільська.
3. Вивчення інтересів робочого читача й книги для робітництва. Співдоповідь Донбасу й Київа.
4. масова бібробота. Співдоповідь Одеси.
5. Робота з газетою. Співдоповідь Б. Церкви, Умані і Вінниці.
6. Чересувна робота. Співдоповідь Одеси.
7. бібробота серед дітей.
8. Предметовий каталог.
9. Основи комплектування робочого книжно-бібліотечного ядра.
10. Робота ДВУ й інших Видавництв в галузі видання масової літератури.
- II. Доповідь Головліту про вилучення шкідливої літератури.

II. СЕКЦІЙНА РОБОТА.

- | | |
|---|---|
| I. Організаційна.

Технічна секція. | а) Рационалізація бібтехники за типами бібліотек.
б) Відчитність і облік роботи за типами бібліотек. |
| II. Політосвітня.
----- | а) Довідча робота.
б) Самоосвіта й роля б-ки. |
| III. Дитяча.
----- | а) Розказування.
б) Науково-довідочна робота по вивчання дитбіброботи. |
| IV. Підготовка.
----- | а) Підготовка й перепідготовка робітників. Співдоповідь бібоб'єднання. |
| У. Кабінети й відділи марксизму

й Ленінізму.
----- | |
| УІ. Робота держбібліотек.
----- | а) Статут.
б) Бібліографічна робота. |